

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 15/6158

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 16 februari 2016 in de zaak tussen

de stichting 'Bomenstichting', gevestigd te Amsterdam, eiseres
(gemachtigde: F.C.S. Warendorf),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, verweerder
(gemachtigde: mr. A. Dijk-Ebbens en A.L. Bijlmer).

Als derde-partij heeft aan het geding deelgenomen: **de stichting VU voorheen de stichting VU-VUmc**, te Amsterdam
(gemachtigde: T. Steentjes en T. Hendriks).

Procesverloop

Bij besluit van 24 april 2015 (het primaire besluit) heeft verweerder het verzoek van eiseres om handhavend op te treden tegen het in strijd met het bestemmingsplan gebruik maken van het terrein van de Gustav Mahlerlaan afgewezen.

Bij besluit van 31 augustus 2015 (het bestreden besluit) heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 5 januari 2016.
Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden. Derde-partij heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1.1. Op 5 september 2014 is een omgevingsvergunning verleend aan het Ontwikkelingsbedrijf van de Gemeente Amsterdam voor het kappen van 132 bomen en het verplanten van 13 bomen op het terrein gelegen aan De Boelenlaan en Gustav Mahlerlaan te Amsterdam. Op 2 april 2015 is de tenaamstelling van de vergunning gewijzigd in Campusontwikkeling VU. Begin 2015 heeft VU-VUmc 25 bomen gekapt en een tijdelijk parkeerterrein aangelegd op het terrein van de Gustav Mahlerlaan te Amsterdam.

1.2. Eiseres heeft op 11 februari 2015 aan verweerder verzocht om handhavend op te treden, omdat het terrein aan de Gustav Mahlerlaan in strijd met het bestemmingsplan voor parkeren wordt gebruikt. Daarnaast heeft eiseres verzocht om handhavend op te treden omdat het grootste deel van de bomen op het terrein in strijd met de verleende vergunning is gekapt.

1.3. Bij het primaire besluit heeft verweerder het verzoek van eiseres afgewezen. Daarbij heeft verweerder geoordeeld dat het gebruik van het terrein aan de Gustav Mahlerlaan als parkeerterrein past in het bestemmingsplan Kenniskwartier Zuid. Verder ziet verweerder geen reden om een herstelsanctie op te leggen nu de bomen reeds gekapt zijn. Herplant op het terrein zelf is niet mogelijk vanwege de geplande nieuwbouw. De monetaire waarde van de gekapte bomen is gestort in het Groeifonds Groen.

1.4. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het primaire besluit gehandhaafd. Verweerder heeft overwogen dat het tijdelijk gebruik van het terrein als parkeerterrein past binnen de bestemming Maatschappelijk. Van de omgevingsvergunning is gedeeltelijk gebruik gemaakt, namelijk ten behoeve van 25 bomen. Het 'just in time' beginsel is niet als zodanig als voorwaarde in de vergunning opgenomen. Voorafgaand aan de nieuwbouw ter plaatse wordt het terrein tijdelijk gebruikt als parkeerterrein om ontwikkelingen elders mogelijk te maken. Wel stelt verweerder vast dat door de stichting VU-VUmc niet is voldaan aan de in de omgevingsvergunning opgenomen uitvoeringsvoorschriften, te weten een inspectie voorafgaand aan de werkzaamheden en melden van de start van de werkzaamheden. Hoewel deze wijze van handelen niet zorgvuldig is, dient dit volgens verweerder niet te leiden tot toekenning van het verzoek om handhaving.

1.5. In beroep heeft eiseres aangevoerd dat het gebruik van het terrein aan de Gustav Mahlerlaan als parkeerterrein in strijd is met het bestemmingsplan. Bovengronds parkeerterrein is niet aan te merken als een parkeervoorziening conform de bestemming Maatschappelijk. Verder heeft eiseres aangevoerd dat de stichting VU-VUmc niet gerechtigd was om van de vergunning gebruik te maken voor het aanleggen van een parkeerterrein, nu de vergunning verleend is voor het vellen van bomen voor nieuwbouw. In de toelichting op de aanvraag staat dat kap nodig is voor de realisatie van nieuwbouw en dat het 'just in time' beginsel zal worden toegepast. De aanvraag en de toelichting op de aanvraag maken onderdeel uit van de verleende vergunning, aldus eiseres. De bomen zijn illegaal gekapt, nu het vellen niet door de afgegeven vergunning is gedekt en daarom moet herstel in de vorige toestand worden nagestreefd.

2.1. De rechtbank stelt vast dat uit artikel 2 van de statuten van eiseres blijkt dat de stichting ten doel heeft het bevorderen van de zorg en aandacht voor bomen, omdat deze een onmisbare schakel vormen in het leven op aarde en dus onmisbaar zijn voor de mens, en voorts als hetgeen met één en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruimste zin des woords.

2.2. De rechtbank is van oordeel dat eiseres gelet op haar doelstelling geen belanghebbende is bij de beoordeling van haar beroep gericht tegen de afwijzing van verzoek om handhaving wegens het in strijd is met het bestemmingsplan gebruiken van het terrein als parkeerterrein. De rechtbank zal het beroep in zoverre niet-ontvankelijk verklaren.

3.1. Eiseres heeft ook een verzoek om handhaving gedaan omdat de bomen gekapt zijn in strijd met de verleende omgevingsvergunning. De rechtbank volgt eiseres niet in haar stelling dat de bomen illegaal gekapt zijn. De rechtbank stelt vast dat de omgevingsvergunning voor

het kappen van de bomen in rechte vast staat en dat het 'just in time' beginsel niet als voorschrift aan de vergunning verbonden is. De bomen zijn daarom niet illegaal gekapt. Daarbij komt dat vergunninghouder ter zitting nader heeft toegelicht dat de 25 bomen gekapt zijn voor een tijdelijk parkeerterrein. Dit parkeerterrein is aangelegd zodat op het andere parkeerterrein kon worden begonnen met de nieuwbouw. Voorts zijn er slechts 25 bomen gekapt en niet de vergunde 132 bomen. Er zijn dus niet meer bomen gekapt dan op dit moment noodzakelijk.

3.2. Verweerder heeft derhalve het verzoek van eiseres om handhavend op te treden terecht afgewezen. De door eiseres aangevoerde gronden kunnen niet leiden tot vernietiging van het bestreden besluit. De rechtbank zal het beroep gericht tegen afwijzen van het verzoek om handhaving wegens het illegaal kappen van de bomen ongegrond verklaren.

4. Voor een proceskostenveroordeling of vergoeding van het griffierecht bestaat geen aanleiding.

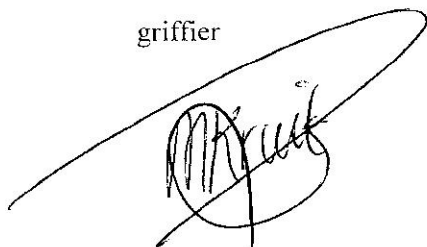
Beslissing

De rechtbank verklaart:

- het beroep voor zover gericht tegen de afwijzing van het handhavingsverzoek wegens het in strijd met het bestemmingsplan gebruiken van het terrein als parkeerterrein niet-ontvankelijk.
- het beroep voor zover gericht tegen de afwijzing van het verzoek om handhaving wegens het illegaal kappen van de bomen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.B. Kleiss, rechter, in aanwezigheid van mr. M. Kruit, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 16 februari 2016.

griffier

rechter

Afschrift verzonden aan partijen op:

17 FEB 2016

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

KOPIE CONFORM